

Διν κυττάζεις πᾶς πετοῦν στὸν δέρκα καὶ λεφτά,
σὲ παρακαλῶ θερμῶς νὰ μοῦ γράψῃς καὶ γι' αὐτά.

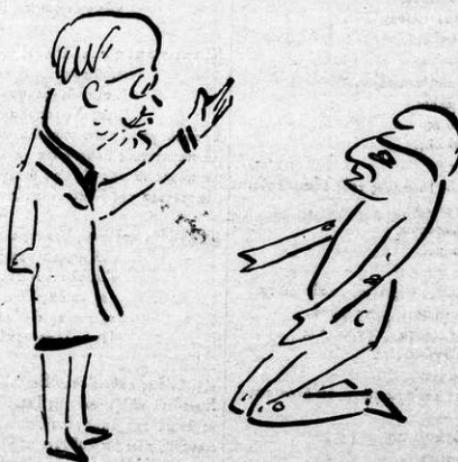
Κι' ἂν ἀνέύρουν κι' ἄλλο πτώμα
καὶ χωρὶς κεφάλη σῶμα
σὰν κι' ἔκεινο, ποῦ τὸ δρῆσκαν εἰς τὸ ρεῦμα καὶ πούσον δρόμου,
γράψε μοῦ το νὰ σου στείλω νὰ τοῦ δεῖλης τὸ δίκο μου.

Κι' ὅν ἀκούστης νὰ σημάνῃ κώδων φοβερῶν κινδύνων,
καὶ σὰν θής νὰ κιτρινίζου τούς Σχέλων Εθεατοί,

καὶ σὰν μάθης γιατί πῆγε κι' ὁ Σοζόνωφ' στὸ Λονδίνον
καὶ πῶς μίλησε καὶ τοῦτος στὸν σέρβοναρδ τὸν Γκρέι.

Κι' ὅτι πεισθῆς πῶς ἀληθεύει μέσ' στὰ γεγονότα ταῦτα
πῶς επιπλέον Αρχιμανδρίτης
στὸν δωμὸν τῆς Αρφοδίτης
τάψησε μὲ μάζα δακτύλα,
γράψε μοῦ κι' αὐτὸν τὸ νέο, Περικλέτο φυμαλίτη,
νὰ χαρῷ γιὰ τὴν δασκάλα καὶ γιὰ τὸν Αρχιμανδρίτη.

Φεύγω φεύγω γιὰ τὴν Σάρω μὲ μπουρί πολεμικό...
Π. - Μὰ πρὶν φύγεις, πολεμάρχε, δέξου μαζί στὸ φυχικό.

Φασούλη γονυκλεσία πρὸ τοῦ Ηρητικοῦ Μεσσία.

Κι' ἐγὼ μετὰ δακρύων δέομαι ταπεινὰ
νὰ μὴ μάς κάνης πτήσαις καὶ σήμερα ξανά.

"Όλος ὁ κόσμος ζέρει
τὸ θάρρος τοῦ Λευτέρη,
καὶ τότ' ἐπευημένη στὴν πρώτην σου τὴν πτήσιν
καὶ διπάσσει τὴν κτίνι.

Κι' ἔξ ἡγγωίων θυμωποῦν κι' ἀλλοδαπῶν καλέμων
γνωρίζομεν, Πρωθυπουργέ, πῶς εἰσ' αἰθεροβάμων,
Σωτὴρ ὅμιλρεμένης
καὶ νεφεληγερέτης.

Καὶ μέσα κι' ξένω σ' ἔξυμνον ώς θάρρους κολοσσόν,
καὶ μὲν λακας δρετάς
ἀπέκτησες ἐκ περισσοῦ καὶ τούτο τὸ προσόν
ἀφόδιος νὰ πετάξε.

Μὰ σήμερα, πῶν φάνονται σὰν σοφικὸς τὰ πράγματα,
θερμῶς κι' ἐγὼ παρακαλῶ γ' ἀρφήσης τὰ πετάζματα,
σφοδὸς καὶ δίχως νὰ πετάξεις δέπος θυμαζέσσαι,
μὰ κι' οὐρανοκατέβατος Μεσσίας δονομάζεσσαι.

Περατώς πρὸς τὸ παρὸν ἀρεκοπανίσματα
κι' δεροθεραπείας...
προσγειωμένος ἀκούεις τοῦ Μπέργχολδ τὰ σκλήπισματα
"στάζες Αντιπροσωπείας.

Λυπήσους καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς Ανορθωτάς,
ποῦ σὲν λαγωνικὰ φερμάρουν Υπουργεῖς,
ἀλλοιδοὺς καθεὶς τοῦσα στὰ σύννεφα πετάξε,
θὰ κάνωμε κι' ἔμεις Νεφελοκοκκυγίς.

Λυπήσου μας, Πρωθυπουργέ, καὶ κάθισ' ὅδῷ πέρα,
κι' ἂν τοῦρμον τὰ πετεινὰ τρέφωνται στονάρρα,
δημας ἔμεις τὴν ἐπὶ γῆς ποθοῦμεν δαστλείαν,
τὴν ἐλεοδοστὴν καθενὸς ἐπίγειον κοιλίαν.

Μαὶ καρπόσας ποιηταῖς,
μὲν λόγους λόγους ἀγγελταῖς.

Εδοι κράδω πρὸς τοῦ Τύπου τὸν μεγάλων Επιτρείν,
νεοσύστατον, ἀκμαίαν, καὶ σὲ πρόσδον εὔρεσαν.
Τὸ λαμπρὸν τῆς Πρακτορεῖον ἔχει κότεκ δυνατὰς
κι' ἐν συμπονίοις θριαμβεύον κι' ὁ Ρωμῆος τὸν χαριτεῖ.